

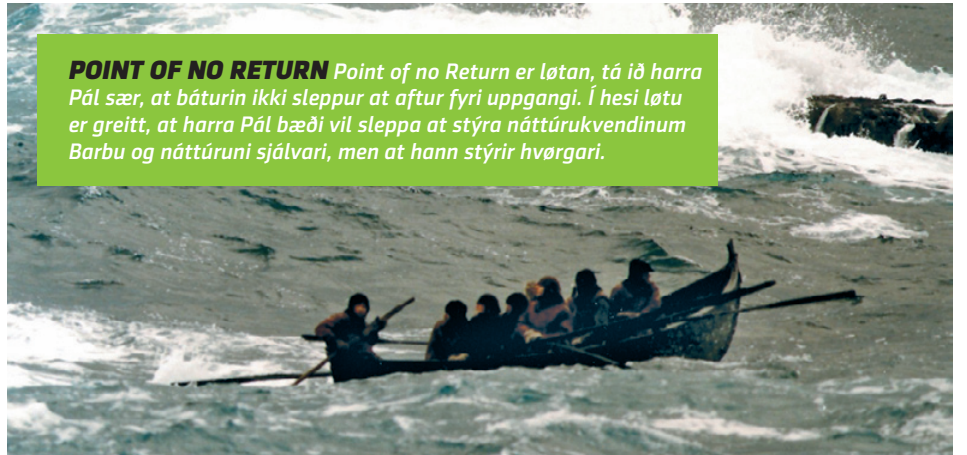
NEÐRAFRÁSJÓN Neðrafrásjón kann verða brúkt til at draga fram fólk, ið hevur vald. Her koma prestarnir úr kirkjuni við próstinum á odda

SLÓÐ Gaprial hyggur inn í Kina til tess at síggja, hvat ið Barba og Andrias havast at. Myndin leggur slóð út til eithvørt, sum liggur uttan fyri myndakarmin, og áskoðarans skapandi hugflog verður eggjað.

REYÐIR OG BLÁIR LITIR Barba og Súsanna á loftinum og hyggja at klæðum, sum Gaprial sýnir fram. Barba er minni umhugsin enn Súsanna og ætlar sær at royna klæðini beinanavegin og gáar ikki um, um Gaprial er har ella ei. Hetta verður ímyndað við, at Barba er í reyðum, sum sýnir hennara brennandi hug. Súsanna er myndað við bláa kjólanum, sum sýnir, hvussu tamd hon er.

POINT OF NO RETURN Point of no Return er lutan, tá ið harra Pál sær, at báturin ikki sleppur at aftur fyri uppgangi. Í hesi løtu er greitt, at harra Pál bæði vil sleppa at stýra náttúrukvendinum Barbu og náttúruni sjálvari, men at hann stýrir hvørgari.

Í sambandi við FILMGREINING gevur Sprotin skaldsøguna Barba og harra Pál og Dýrmæta lív út í nýggjari útgávu. Við tí í hyggju, at skaldsøgan verður brúkt saman við filminum, eru greinir skoyttar upp í bókina aftast um Jørgen-Frantz Jacobsen, um Beintu og menn hennara, sum Hans Jakku Debes, sáli, skrivaði, og søgnin um Beintu og Peder Arrheboe

inn í okkum. Myndirnar tala meira til kenslurnar enn til vitið, og kenslunum hava vit einki serligt tamarhald á.

Bókin FILMGREINING fer víða og lærir okkum um myndaskurð, frásjón, myndbygnað, hjátýðningar, litir og ljós, tíð og rúm, ljóð og frásøguhættir.

Myndirnar herma eftir veruleikanum

Myndirnar herma eftir veruleikanum. Vit sansa tær beinleiðis, teimum nýttist

ikki fyrst at fara gjøgnum okkara vit. Henda umveg mugu orðini fara. Tí duga vit ikki so væl at ivast í tí, vit síggja, ið hvussu er ikki fyrr enn tað gerst okkum greitt, hvussu nógvar møguleikar filmar hava at benda og snara hyggjaran ávísa leið.

Hóast filmsmiðurin ætlar at leggja tilfarið fram so objektívt sum til ber, umberst ikki, at hansara sjónarmið gera vart við seg og seta sín dām á frásøgnina. Tað er veruleikin, sæddur

SJÁLVMERKT SJÓNARHORN Í flestum filmum skiftir frásøgu fólkið – sama hvør tað er – ímillum partleyst og sjálvmærkt sjónarhorn. Vit fáa innlit í hugsanirnar hjá harra Páli, t.d. tá ið hann biður til Gud.

TÓNLEIKSINS MYNDAMÁL Í Barbaru-filminum eru ymisk ljóðføri knýtt at persónunum. Sorinskrivarin hevur eina sello knýtta at sær. Her sæst hann senda Andrias av landinum aftur.

gjøgnum sinnið á einum fólki. Hevur filmsmiðurin ætlað sær at ávirka, hevur hann góðar møguleikar við tilfarinum, hann brúkar, klippingini, viðmerkingum á ljóðrásini, og hvussu hann tekur upp. Filmurin kann vera úlvur í roði, einki er at ivast í tí.

Upptøkur og moralur

– Upptøkuhornið er spurningur um moral-, skal kendi franski filmsstjórinn

Jan-Luc Godard hava sagt. Filmsmiðurin kann endurgeva tilfarið so partleyst sum til ber og taka upp í vanligari eygnahædd. Men hann kann eisini nýta yvirvinklaða ella undirvinklaða upptøku og á tann hátt ráða fyri, hvussu áskoðarin skal uppliva og tulka myndirnar. Alt tilíkt og mangt aftrat koma Marjun og Elin inná í bókini FILMGREINING, sum er fesk á marknaðinum.